

Коалицията "Фукушима" и европейската принадлежност на България

14:50 | 07.04.2011

Зад скандала с разменените маски на премиера Борисов и чиновника Първанов по проблема "Белене" стои твърдото решение на руското енергийно и ядрено лоби в България АЕЦ "Белене" да се строи на всяка цена – въпреки Фукушима, въпреки заробването на страната ни за десетилетия, въпреки очаквания енергиен монопол на Русия върху България, ограничаващ за столетие нейните стопански и политически решения.

Това са двете измерения на скандала: малкото измерение, свързано с липсата на лично достойнство у Борисов да поеме отговорността за строителството на АЕЦ Белене, което драматично променя бъдещето на България, и прехвърлянето на тази отговорност с недостойни трикове на анонимни чиновници като шефа на НЕК. И второто, голямото измерение на скандала: практическото обръщане на европейската, западната ориентация на България на 180 градуса, в полза на дългосрочен контрол на руските стратегически интереси върху България, който ще бъде упражняван чрез енергийния монопол.

Ако Борисов бе взел това решение суверенно и убедено, тогава можеше да поеме и отговорността за него. Фактът, че гледа да се изхлузи от отговорност обаче е още едно свидетелство, че това решение му е наложено "отгоре" – от руския енергиен губернатор на България Валентин Златев. Известна е дългосрочната зависимост на двамата най-висшестоящи български политици – сиамските близнаци Георги Първанов и Бойко Борисов – от пълномощника на руската енергийна олигархия Златев. Тази зависимост днес излиза наяве посредством диктата, който Златев упражнява върху ключовите политически решения в България, включително по АЕЦ "Белене".

В българското правителство днес има само един човек, който последователно отстоява националния интерес на България и това е министър Трайчо Трайков.

АЕЦ "Белене" драматично променя европейския път на България преди всичко защото прави необратим пълния контрол на Русия върху енергийната и икономическа система на нашата страна.

"Белене" е руски проект, с руска технология и руски инвеститор, който ще монополизира пазара на електроенергия в страната. Веднага след реализацията му ще последва силна атака на ядреното лоби срещу АЕЦ "Козлодуй" и отмяна на възможността за удължаване живота на V и VI реактор.

България няма нужда от тока на АЕЦ "Белене", но ще бъде задължена да го купува, защото руският монополист ще го продава за завишени цени, по които никой друг няма да е заинтересован да го купи. Така примитивната алчност на олигархичния руски

енергиен бизнес ще бъде удовлетворявана чрез бедността и лишенията на колонизирания през "Белене" български гражданин.

Реализацията на АЕЦ "Белене" ще промени драматично образа на България в Европа и света. Ако до днес ние бяхме един компромисен и много беден член на общността на цивилизованите държави,

"Белене" ще ни превърне отново в чуждо тяло за Запада и Европа.

Кой ще разчита и ще има доверие на една страна, която претендира да е член на западните институции, а е изцяло в плен на корумпирана, авторитарна, олигархична Русия? Под контрола на една Русия, в която цари смут относно собственото ѝ бъдеще. Европа взема решителни мерки за гарантиране на своята енергийна независимост чрез диверсификация на енергийното портфолио на всяка европейска страна поотделно и на всички заедно. България доброволно остава извън Европа по този ключов параметър на европейска принадлежност.

Кой би споделял класифицираната информация на НАТО и на ЕС с премиер и правителство като българското,

чиято политика се диктува от руски чиновник на корпоративна длъжност в енергетиката?

И днес е съмнително каква част от истински класифицираната информация на Брюксел получават акредитираните там български ченгета, чиито конци от десетилетия се дърпат от Москва.

След "Белене" обаче Брюксел ще има и формалните основания да отсвири България от клуба на цивилизованите нации и техните отговорни решения. Тези основания безспорно ще се разпространят и върху статута на ГЕРБ като член на Европейската народна партия. Партията на Бойко Борисов бе приета да членува в дясноцентристкия клуб на Европа под условието да утвърждава неговите ценности и принципи. Политици като Николай Младенов, Росен Плевнелиев, Трайчо Трайков – със стойностно западно образование и биография на успешни и отговорни хора – се присъединиха към ГЕРБ като гаранция за развитието на партията към достойна позиция в семейството на европейските десни центристи.

Докога обаче тези хора ще стоят с имената си в защита на популисткия авантюризм на Бойко Борисов? Кой ще ги замени ако решат да си тръгнат? Полууволнената марионетка начело на НЕК? Или губернаторът на руската олигархия в България Златев? Доколкото познавам ЕНП, там ще откажат да общуват с тях. Всичко това се изчислява в загуби за България.

Загуби на пари, на позиции и на уважение, много по-ценни от нещастните рушвети,

които българските енергийни марионетки са получавали и ще получават от реализацията на АЕЦ "Белене".

Колонизацията на България от руския енергиен монопол и студената дистанция, която ще последва от Европа и от Запада ще изтласкат България в незавидната позиция на държава-парий – позиция, от която с неистови усилия се освободиха дори постсъветските републики Украйна и Беларус. Считаният за проруски президент на Украйна се бори до предела на ресурсите си за интересите на своята страна, попаднала в удушващата прегръдка на Москва. Диктаторът Лукашенко скъпо продава на Москва своята политическа дистанция от Запада и Европа. Само ние, българите, само нашите пишман политици

подаряват националния ни интерес на руската олигархия за паница леща.

Решението на премиера Борисов да строи АЕЦ "Белене" – с всички гореизброени последствия – и особено опитите му да прокара това решение тихомълком, с подставени лица, през задния – слугинския вход на държавата, ще има сериозно и дългосрочно отражение върху вътрешното политическо развитие на България.

ГЕРБ получи възможността за самостоятелно управление на изборите през 2009 г. благодарение на подкрепата на две основни групи избиратели. Първата група – може би по-голямата – се състои от лични фенове на Бойко Борисов, които разчитат на "мъжката дума" на момчето от Банкя, че ще оправи държавата, след като дори и царят се провали. Това са избирателите, които упорито чакат чудото на спасението да им се случи и ако не го получат от царя, са готови да го търсят навсякъде, дори и при пъдаря. Тези хора бавно се разочароват от управлението на Борисов, но все още остават негови устойчиви поддръжници – поне голямата част от тях. "Бойко, помогни, ти си един от нас", вопият те по демонстрациите, а Бойко загадъчно мълчи...

Но ГЕРБ се радваше – поне доскоро – на подкрепата на още една група избиратели. Тя се състои от многобройни дясноцентристки избиратели, разочаровани от кризата на българската демократична общност от последното десетилетие. Тези хора нямат илюзии нито относно личните качества на Борисов, нито спрямо принципната принадлежност на неговата партия ГЕРБ към политиката на десния центризм. Те обаче направиха и поддържаха през тези две години един мълчалив компромис на подкрепа за управлението на ГЕРБ по една единствена причина.

Те се надяваха, че въпреки всичките си недостатъци, Борисов и неговото управление ще отстояват европейската, западната геополитическа ориентация на България. Надежда за това им даваха не толкова щедрите приказки на самия премиер, колкото обвързването на ГЕРБ в ЕНП и стремежът на самия Борисов да се обгради с екип от политически фигури, пряко свързани с европейския път на България. По-горе споменах някои от тях.

Десните избиратели, подкрепили Борисов, бяха готови да му простят всичко останало – и безхаберното и неграмотно управление на кризата, и садистичните експерименти на Дянков над българския бизнес и над целокупното гражданство, прощаваха хитроватата логорея на безхитростния премиер, славословещ своите "успехи" – всичко това бе прощавано с една единствена,

очевидно илюзорна цел: да се избяга от клопката на руския олигархичен бандитизъм.

Да се гарантира европейската принадлежност, а с това и крехката надежда за бъдеще на България. Днес тези избиратели на десния център нямат нито едно основание да продължават да подкрепят Бойко Борисов.

Това ново политическо статукво ще се отрази твърде бързо върху политическите баланси на страната. Изчакайте следващите социологически сондажи (надеждните, а не продажните) и сами ще се убедите в това.

АЕЦ "Белене" е вододел,

който къса окончателно връзката между ГЕРБ и не по-малко от 10-15 на сто от българските избиратели.

Достатъчно, за да гарантира загубата на ГЕРБ на предстоящите президентски и общински избори. Тези хора може и да не подкрепят друго, могат и да си останат у дома. Те обаче вече нямат мотивацията да спират пътя на Първанов, Овчаров и Станишев към властта. Не защото много са им домилели. А защото няма разлика между тях и Бойко Борисов... Всъщност – има разлика. Овчаров и Първанов поеха личната си отговорност за натрапването на руските енергийни проекти на България. Подписаха ги лично и публично. Не се скриха зад някой си шеф на НЕК – “на шурейя шуренайката” – както направи Бойко Борисов...

И все пак, каквито и да са последствията, управлението на ГЕРБ ще строи АЕЦ "Белене". Имаме известни шансове проектът да се осуети, но те са свързани с добрата координация на нашия собствен, български натиск срещу решението на правителството, с инициативите, които се разгръщат в Европа срещу рисковете на ядрената енергетика. Европа и демократична България срещу коалицията “Фукушима” начело с Вальо Златев, Георги Първанов и Бойко Борисов.

Но ако не можем да осуетим АЕЦ "Белене", нека поне се опитаме да договорим минимума на своя национален интерес срещу Русия.

Вижте,

дайте да подарим остров Белене на Русия.

Макар и легитимна българска територия, Белене вече 7 десетилетия се владее от Москва. През 40-те и 50-те години те имаха концлагер там. След това – тръгна куцайки проектът "Белене". Нека правят там каквото искат – ако искат концлагер, ако искат – АЕЦ. При едно условие! Българската държава, НЕК, всички ние да нямаме ангажимент да купуваме тока, произвеждан от "Белене".

Нали е много успешен проект – както го рекламира самия Сергей Кириенко. Щом е успешен – скатертъю дорога! (На добър път!) Ако ни е изгодно – ще купуваме ток. Ако не – нека АЕЦ "Белене" продава произведения си ток на когото иска. Ама няма да се съгласят олигарсите... Ще предпочетат да ни държат за гърлото. И да стискат...

**Огнян Минчев е политолог, директор на Института за регионални и международни изследвания*